

de Bemærkninger, som det ærede Medlem (H. C. Hansen) nu fremkom med, men jeg er bange for, det vilde blive alt for vidtløstigt. Jeg skal derfor afsolde mig derfra. Derimod er der et Par andre Sager, som interessere mig mere specielt, og som jeg skal tillade mig et Øieblik at henlede det høie Things Opmærksomhed paa. Det vil være det høie Thing bekendt, at den høit-ærede Indenrigsminister har foreslaaet en Bevilling af 104,000 Kr. til Erhvervelse af et Arealovre i Klitterne, men at denne Bevilling er blevet afslaaet i det andet Thing gennem alle 3 Behandlinger. Jeg vilde godt kunne tænke mig, at et saadant Forslangende af 104,000 Kr. paa dette Punkt alene kunde synes dette høie Thing at være et temmelig stærkt Stykke, fordi det ikke er bekendt med de Oplysninger, som foreligge for det andet Thing. Naar man derfor pludselig kom dumpende med et saadant Forslag, kan jeg godt begribe, om man vilde sige: nei, det er dog for galt. Jeg maa da tillade mig at oplyse, at Forholdet stiller sig ganske anderledes lige overfor det andet Thing. I 1877 kom jeg paa Sandflugtsvæsenets Vegne med Forslag om at erhverve 500 Tdr. Land, men jeg oplyste tillige, at der var 2,500 Tdr. Land, som vare stikkede til at beplantes i Tidens Løb. Saa sit jeg en Skrivelse fra det høie Ministerium, hvori det meddeltes mig, at Folkethingets Udvalgte mente, at det var ligesaa godt at faae de 2,500 Tdr. Land strax under Forudsætning af, at de kunde erhverves for samme Pris pr. Td. Land, som de andre vare taxerede til. Det gav mig strax Ideen om, mulig at have toget feil, og at det var Folkethingets Hensigt og Ønske, at man skulde gaa raskere frem i den Retning end man nogenstunde tidligere havde gjort. Derfor bleve alle Klitterne i Sylland, lige fra Skagen og ned til Jans inklusiv, nye undersøgte og opmaalte, for at se, hvilke Arealer der kunde være tjenlige til Beplantning. Saa fandt man da den Gang, i 1877, at der var 50,000 Tdr. Land, som eguede sig til strax at beplantes, naturligvis under Forudsætning af, at der var Planteskoler og Plantører. Dernæst var der 20,000 Tdr., som først vilde egne sig dertil, naar der var truffet store Forarbejder, storartede Dæmpningsarbejder, og endelig var der 15,000 Tdr. fra Skagen og ned til Jønden for Raabjerg, som der ikke var Tale om at kunne beplante, idet Sandet af og til spadserer dels mod Øst, dels mod Vest. Den Omstændighed, som jeg saaledes var gaaet ud fra, at Folkethinget ønskede, at der skulde gaas raskere frem, gjorde, at jeg naturligvis nu maatte udsøge mig et andet

Areal af ca. lignende Størrelse. Jeg fandt da efter bedste Skjønnende, at Jans var den bedste Egn, hvor man kunde plante. Jeg oplyste da for det andet Thing — ja det høie Thing maa undskylde mig, hvis jeg kommer lidt vel udførlig ind paa disse Emner; men jeg har ingenstunde for høit Leilighed til at fremstille for dette Thing, hvad der fra min Side er forebragt i denne Retning, og det forekommer mig dog, at dette Thing ogsaa bør have denne Oplysning — for det Første, at det efter min Opfattelse var Folkethingets eget Ønske, at man skulde gaa raskere frem, og dernæst, at jeg ikke kunde finde noget som helst Areal, der i den Grad kunde tilfredsstille alle mulige Forsdringer til Beplantningen paa Vestkysten som paa Jans, baade i økonomisk og i klimatisk Henseende, som ogsaa i Retning af Forskjønnelse. Jeg tror, at Enhversomhelst, som har været paa Jans og tillige har lidt Begreb om Klittrækningerne nord paa, vil være enig med mig i, at det er utvivlsomt, at Jans i Henseende til Beplantning maa staa over andre Steder. Beboerne ere overmaade kjede af, at de ikke have faaet nogen Beplantning, men at den er bleven afvist af Folkethinget. Jeg indgav dette Forslag to Gange, idet jeg tænkte mig, at man dog en Gang maatte komme til den Overbevisning, at Jans fremfor noget andet Terrain er stikket til Beplantning, men heller ikke det hjalp. Ved 1ste Behandling af Finansloven i Marts blev Forslaget afvist af Ordføreren dermed, at det hverken i økonomisk eller klimatisk Henseende var til nogen Nytte for Beboerne. Saaledes blev Afslaget ordret forklaret af Ordføreren i det andet Thing, og han lod sig forstaa med, at Klitinspektøren i Grunden ikke havde noget Die for klimatiske Forhold. Nu var der imidlertid ikke Noget at gjøre ved den Sag, da den to Gange var bleven afvist; men da jeg endnu fastholdt, at det maatte være det andet Things Ønske, at der skulde gaas raskere frem, saa maatte jeg paa ny udsøge mig et Areal, som var passende, og saa fandt jeg det Areal, som er foreslaaet i det andet Thing og som nu foreligger her, nemlig dette Forslag om 2,500 Tdr. Land. Ved 1ste Behandling blev det afvist af det andet Thing, idet den ærede Ordfører udtalte, at under de nuværende Forhold vilde det ikke være rigtigt at anvende saa store Pengesummer; ja, det kan jeg ikke sige noget Videre om; men jeg ser ikke rettere efter de Oplysninger, jeg har meddelt, end at der var fuld Anledning for mig til at fremkomme med Forslaget om de 2,500 Tdr. Land. Under 2den Behandling blev imidlertid Forslaget forkastet